

**Omèlia sobre lo psalm del Miserere mei
deus: Ordenada per lo Magnífic mossen
Narcís vinyoles Ciutada de Valencia.**

Omelia sobre lo psalm de Misere mei deus.

Nostant se los dies dela
nostra fragil/emiserable vida
alderrer terme effi de aquella
deuallant p les allenegables
costes dles edats passades la
memoria trista vn momēt no
li ha paregut esser estada en
caure fins al centre dcla mort y destruccio sua. Re-
gonech les falçes iniquitats/e delictes contra la di-
uina magestat comelos/los infinits beneficis re-
butz/indigne dels bens de misericordia/plore per
attricio/e cōrriçtio detestāt les mies habominables
colpes als pe⁹ del **C**rucifix insigne dient.

Quo ibo aspū tuo:et quo a facie tua fugiā
¶ Si la tua iusticia axi en los cels com en la terra es
comprehesa p ço Senyor te reclame fent acorts al
cant del glorios cantor del Spirit sanct David pro-
pheta iuocant com aquell que sols en la tua Mi-
sericordia confia.

**Misere mei deus secundum magnam mi-
sericordiam tuam.**

O immortal/pmort per mos delictes
Elauat en creu/pintat de improperis
Toyell immens/esmaltat de conflictes

a.ij.

Rebme ihesus: les llagrimes no fictes
Tu que per mi: rebist tants vituperis
Rebme Senyor: del spirit offerta
Tu qui rebist: per mi colps y empentes
O guíador, y tremontana certa
Portam alloch: hon ver goig se concerta
Acompanyant: les animes contentes
E Car la tua clemècia Sēyor los peccadors viuint
may desabríga estenguist lo manto d'la tua preciosa
sanch sobre nosaltres / sots lo qual tanta misericor
dia atenym / que les iniquitats p'nosaltres contra
la tua infinita bondat p'petrades son delides. e del
llibre de nostres colpes annichilades
Voco deprecor magestated tuam vt tu de
deleas iniquitates meas.

Per aquell preu inestimable dela tua preciosa
sanch Senyor portam en stament de vera satisfació
y penitencia.

Et secundū multitudinez miseracionū tua
rum dele iniquitatem meā.

Fruyt diuinal: collit humana planta
Florint al mon: en fresca primavera
O fill humil: de nostra mare sancta
Tenguist al mon: cubert de nostra manta
Per dar aquell: salut pus verdadera
Metge dels mals: malignes incurables
Eliu redemptor: de nostra vida morta

Lauat estas: pels homens detestables
y ab exos claus: insignes ineffables
Tuns has vbert: de paradís la porta
Laqual lo nostre primer pare hauia tãcada ab les
sues mans peccadores inobedients e superbes / ab
fragilitat e inconstancia / consentint al consell dela
diabolica temptatio / induit per **E**ua / desijant esser
fet axicom deu sabent lo be e lo mal: per lo qual pec
cat son foragitada natura humana del paradís de
gratia y justicia original en lo mō deles besties bru
tes ja inobedients e rebelles a ella: perque

Homo cum in honore esset non intellerit:
comparatus est iumentis insipientibus et
similis factus est illis.

Pero tu qui en va no has creats y constituits en vi
da tant marauellosa los fills dls homēs / no aban
dones aquells del remey que en aquesta figura de
la sancta vera **E**reu se representa: en laqual se con
sidera lo glorios sacramēt del baptisme per llauar
les taques que en la nostra carn romangueren de
aquell primer delicte: y ol he rebut / pero tant mal
guardat per la fragilitat mia que forçadament sen
por es necessari mes auant supplicarte

Amplius laua me ab iniquitate mea: et a
peccato meo munda me

Que may sens tu: senpor atu no miren
Los nostres vlls: nít basten a compendre

Per tu senyor: los peccadors sospiren
Plorant deuots: los pits il cor se firen
Ab gran dolor: com tan pogut offendre
Haies merçe: senyor del qui inuoca
Perdonals mals: del qui atu sacosta
Si de aquells: he fet esmena poca
Poch es lo seny: que poch vicil derroca
Salual senyor: puix tantamor te costa
Costat senyor q̄ la tua diuina essēcia infinida es
deuallada apedre la humana vestidura duna color
dística sens melcla d̄ sement de home sino solamēt
feta ab mixtica inspiracio d̄l spirit sant de les purissi
mes sanchs d̄la sacratissima mare tua: pelech sens
fōs de humilitat verge Maria y senyora nostra sēs
costura desmena: adenotar Sēyor no podies fallir
segōs q̄ la figura dela tua roba significa. La q̄ll fon
Inconsutilis desuper et contexta per totuz
Donchs senyor si per fartarme dela tua abundosa
gracia passist fam inestimable: si p̄ omplirme dela
tua misericordia comportist ser increible: si per cal
farme del foch dela tua charitat soferist fret terrible
si p̄ portarme enla delitosa p̄mauera dels prats ce
lestials de paradis sostēguist calor inrollerable: per
los me⁹ mals causats / per hauer girat la cara atu
Senyor be infinit drecant la vista als bens finits
e transitoris / puix me penit y vinch ab esprit cōnit
y ab cor prostrat a confessar e satisfer les culpes mi
es nom condemnes.

**Quoniam iniquitatem meā ego cognosco:
et peccatum meum contra me est semper**

**Donchs capita: donam les armes tues
y en semps ab mi: lleuat en ma deffensa
Les viues fonts: de vera sanch que sues
Les tues carns: nafrades y tant nues
Ab mos peccats: fes ne senyor compensa
Tu has per mi: obrat obres tan altes
Que nos pot fer: desferse per les mies
Donchs jutge just: no sien per mes faltes
Faltats los ri⁹: quem corren per les galtes
Qui no pot ser: que piados no sie**

¶ Perque en la tua infinitat es compresa axi infini
da pietat com justicia: Regonech me senyor vna de
les mes peccadores creatures de quantes tu has
creades: Eleig me posat en les mans y senyoria del
diable: lo qual se alegra dela mia dampnatio y per
dua: la mia virtut y força destruida / tant que nom
resta pus reffugi sino a qll que dela tua sanctissima
passio nos es per tu atorgar / per lo qual

Nos autem gloriari oportet in Cruce

**Atu dōchs senyor sols reclame verdader adiutori /
atu inuoque defensor infallible: atu demane liberal
sens terme: atu confesse perdonador sens cautela:
atu me acostre protector d nosaltres: atu contemple
bellea inestimable / A tu adore deu immens increat
etern sens fi ne principi,**

a iij

**Tibi soli peccaui ⁊ malum coram te feci vt
iustificeris in sermonibus tuis et vincas
cum iudicaris.**

**p axi senyor: tinch ferma la sperança
po peccador: de gran misericordia
Grans son mos mals: maior ma confiança
Sil deute es gran: maior es la fermança
Detu acor: de nostra desconcordia
Clert estandart: victorios insigne
Dels flachs couarts: esforçada bandera
Si de merce: S. nyor so fet indigne
Lontemplet yo: en vn gest tant benigne
Que may detu: mon cor se desespera**

**U Estan les armes ydiuisa en camp damòz y despe
ràça posades: on tu hermini purissim sens macula
en semblant figura te representes / Lo cap inclinat
ab liberal continença de atorgar les gracies quels
peccadors te demanē Los braços estesos / mostrāt
acollir y acceptar als que prostrats te venē adema
nar merce dles lues colpes: les sacratissimes màs
vberres / com aquell que en donar nos atu mateix
per donatiu may les has tancades: Lo costar ma
nant don tãta misericordia sobre nosaltres es infu
sa / que james vn sol moment ne sostenim fretura.
Fixos los pe? e cluats lahu sobre laltre / mostrāt
james se separaran per guardar nos y tenir sots la
tua protectio y custodia. Perço Senyor nosaltres
peccadors, ouelles tues no cessam james d' cridar te**

Bregem tuuz domine nedeferas pastor bo
ne qui dormire nescis: sed semper vigilas.

Loronat despines doloroses en esmena de nostres
vanes cogitacions y pensaments **L**os vlls tãcats
significant no mires nit recordes de nostres abomi
nables fallides **P**ero **S**enyor si yo fragil peccador
ple de ignorancia / cascuna hora del dia no cesse de
offendret / perdonam per la breuitat dela mia vida:
Haies merce dela fragilitat del meu esser. **A**bsolme
senyor considerant la corrupcio dela mia sement.

Ecce enim in iniquitatibus cõceptus sum:
et in peccatis concepit me mater mea

Sill de peccat: y nat de inconstancia

Aodrit ab llet: amarga de malicia

Auu sens virtut: de vera temperancia

Tant peccador: axi en la infancia

Eom fuy apres: actes en puericia

Ya en edat: vengut da dolescencia

Tant follament: lo mon prengui per gloria

Quen iouentut: hauent dels mals ciencia

Pen velledat: fallint me la potencia

May he ates: de mos peccats victoria

No perque lo meu poder en temps obrãt la tua gra
tia no bastas a resistir ales folles inclinaciõs mies,
ni pque verdaderament no sabes que seguint a qlls
me apartaria luny ò la **S**erenissima faç ò la tua pre
clara e inmensa **M**ajestat: pero com a finit per les

coses finides he desconegut los infinits bens egra-
ties q sens merexer/la tua inefable prouidècia tots
iorns nos comunica/excitāt y desprant la veu dela
ma gratia lo cor nostre arecordarse detu perque me
rexca: Dou la tua ma dreta los abyssos de nostra
consciencia a dolorosa batalla de bens cōtra mals
combatent tant fort enlo camp dela vida/que

**Non est pax ossibus meis: neqz sanitas in
carne mea** Fins q̄ la attricio dīs mi entra y trau
absi contricio tal que ab aq̄lla presentar me puixa
dauāt lo tribunal dīa sancta confessio/on accusant
exprimint y detestāt les offenses q̄ te fetes/puixes
vcure la obra q̄ en mi misericordiosamēt has obra-
da. paxi mes desijos dīa saluatio mia q̄ po mateix/
mostrāt la gloriola virtut p̄ exēple/puix verdadera
mēt me penit placiat donar me absolutio cōplida:
Et ar tu senyor mo has promes y no vols lo cōtrari
Et si p̄ los me⁹ peccats la he p̄duda/salua senyor la
tua promesa la qual promerent has feta necessaria
**Ecce enim veritatem dilexisti: incerta et oc-
cultas sapientie tue manifestasti mihi**

Tuns has donat:senyor ampla carrera,
Plana y egual:sens volta ni girada
Atu anant:qual cego la perdera
Si va de nit ellas tan verdadera
Que nos pot fer:portar la may errada
Sit vol fugir:compren tota la terra

Entant que may: bastam exirnos della
Qui molt girar: se vol a part esquerra
Sret camí: tant luny detul desterra
Quel pren Satan: com fal llop la ouella
El niuersal sobre tota la terra es la carrera p' anar
ala eterna ben auenturança: y en molt poca part de
a qlla dista lo camí hon los aguayts d' el diable nos
assalten y prenen: despullant nos dels bens merito
ris si alguns ne portam: lançant nos en a qlla coua
o cahos trist on mor la sperança: finant tot terme
d' merexer: cau sens pus lleuar se lanima mesquina
viu morta sens morir en aquell lloch
Ubi ymbra mortis ⁊ nullus ordo sed sem //
piternus horroz inhabitat
Passa allí impassible de pena corporea / pena de
foch material / o de fret: segons que ala voluntat di
uina par cōdecēt als peccats y colpes d' a qlla: veu
se cōdempnada sens sperança de misericordiosa ffi
vna sola lin resta q̄ ha de cobrar lo miserable cors /
ablo q̄l vnida sentra eternalmēt pus viu lo sentimēt
e dolor d' la sua pena: de tāt negra fosca y tenebrosa
fort senyor me salua: y no obstant que yo sia vexell
ple de jmmundicia
Asperges me domine y sopo ⁊ mundabor:
lauabis me et super niuem dealbabor.
Sera fet net: mon esperit jmmunde
Lanima y cor: y tota ma persona

E puix'en mi: de tu senyor habunde
Gratia tal: ferma speranza funde
Rebren lo cel: entrels elets corona
Lo teu costat: don sanch e aygua corre
Significant: pietat habundosa
Es lo gran riu: don nostre be decorre
Pl port segur: on lanima recorre
Per obtenir: la vida gloriosa

On es tota benauenturança y gloria / tot repos y
refugi / tota pau e cōcordia / cōtentamēt sens defec
te / delit sens vici / goig sens tristoz / vida sens mort /
satisfacio de complida sperança: delitosa compāpia
ab los angels y animes benaueturades. **O** qui fos
aquell predestinat per atal gratia que en aq̄sta vida
present pogues atenyer seguretat de esser ciutada y
elet habitador de tā gloriosa patria **P**laciāt Sēyor
fer me sentir dela tua passio sacratissima tal sentia
ment que mijançant aquell mereixca opr ab lo lla
dre huy seras ab mi en paradis: y cantare aquell
cant de alegria

Letatus sum in his que dicta sunt mihi:
in domum domini ibimus
Si d'oir gratia tan excelsa po so fet, p tu merexedor
Auditui meo dabis gaudium et leticiam:
et exultabunt ossa humiliata
Atenyeran: aquells goigs mes orelles
Quentu detu / lo teu poder presenta

y contemplant: les tués marauelles
Los me⁹ trists vlls: entu spill daquelles
Ab lesperit: viuran vida contenta
Qual maior goig: que contemplar y veure
La font don naix: sens mort eternal viure
Qual mes delit: que veure lo quel creure
Nos ha guanyat: y aquell restaurant beure
Quels cechs mortals: no basten a descriure
En la nit trista del dij⁹ sanct mostrant esser ver/
dader deu y home/ tement la mort y desijant aqlla/
posats los genolls nuus en la dura terra/ lleuades
les mans iunctes al cel/ y los vlls fixos en semp
ab la diuina pensa en la preclara faç de deu lo pare
fist oratio, en la qual sua lo teu glorios cors de suor
axi com a gottes de sanch decorrents fins en la ter
ra, on per aconsolar tan intensissima agonia te fon
trames vn angel del cel per cōfortarte: y venint als
teus apostols aquells dormint no sentien lo que lo
teu cors affligit y l spirit atribulat sostēia: significāt
que tot lo treball e ansia de saluar a nosaltres entu
sols consistia, diguist los senyor
Dormite iam et requiescite / ecce apropin //
quat qui me tradet Surgite eamus
Mostrant la hora d la nostra redempcio era ja ven
guda en la qual ab gran auador pres los teus dexe
bles te derenchiren/ y romāguist anpell humil man
suet y benigne en mās de aquells que com a lladre
ab vituperosos colps y empētes te portaran dauāt

Io jutge/on te renega sanct Pere detestant ab juras
ment que not conexia: pero no fon Senyor per tu a
bandonat, que ab la guardia del teu glorios spirit
puix les altres forces del venerable cors stauan li/
gades al supplici/li donist conexença dela sua colpa
Placiat senyor conega yo la mia: y per aqlla amor
infinida mogut/quet feu tenir ferma la cara sacra/
tissima als quit increpauen y escopien

**Querte faciem tuam a peccatis meis ⁊ om
nes iniquitates meas dele.**

Mos mals escrits: en compte del diable

Damnals senyor: ab sangonosa tinta

Los me⁹ peccats: ma culpa detestable

Si man portat: en vidabominable

No fon ni es: de creuret gens distinta

Aiu sera may: que tu no vols queu sia

Lesser es teu: nom resta cosa propia

Si qualque part: yo tinch que sia mia

Liberalment: voler lat renuncia

Tant que non vull: original ni copia

¶ Moltes vegades y quasi infinides la mia vana

voluntat si dela vera conexença precort de aquests

tant grans beneficis se oblida/ enganala lo mon/
torbenla les illusiōs de aqlla falagas ab los vicis

asi conformes/la pensa en les glories vanes se tran

sporta/ l'enteniment se altera/ lo juhi vacilla/ la raho

forerada en los profundes abissos de les terrenals

apparencies jau quasi deffuncta: y axi es

Homo natus de muliere breui viuens tem pore repletus multis miseriis

Tantes senyor que si la tua gratia nons subuenia
sens record d'tu quis has creats / y d'les tuas obres
exiriem de aquest mon trobāt lengan en lloch y ho
ra que de merexer fora la vida nostra prescrita.

Donchs qui es aquell tant saui / prudent / fort / y tem
perat que en aquests laços ligat nos troba: sols tu
spill diuinal y la mare tua sacratissima ne fos d'liu
res / tots los altres cayguts a blo adiutori dela so
birana potencia tua se son lleuats / e han rōput los
lligams d'la miseria humana / car altramet lanima
nostra fora totalment d'stroyda: don se conclou sen
yor es be necessari haies merce de nosaltres y d'emi
que entre los peccadors so hu dels abominables /
en qui les tuas offenses concorren. Supplichre sen
yor faces los meus vlls de llagrimes habundosos
La mia cara ab vel de vergonya cuberta / y la boca
en terra ferint me los pits cride

Quor mundum crea in me deus: et spiritum
rectum innoua in visceribus meis.

Cream senyor: hun cor de noua pasta
Blan y humil: contrit y voluntari
y si aquell: ver penident noy basta
Taste almenys: del be quel lladre tasta
Eciam ab tu: en lalt monti caluari

E lauat en creu: sots vn mateix supplici
A companyant: misteri tant profunde
Sino mereixch: hauer tal benefici
Donar tots temps: Senyor es ton ofici
Fes donchs quen mi: lo teu merit habunde
Dilatarfa en dolor dolça **L**o meu cor contristat,
o si tant benefici nom atorgues que yo sia digne de
acompanyarte en la pena/placiat senyor reste vnitab
la solitut dela tua mare dolorosa: y aquelles llagre
mes d' materna passio decorrents per la venerable
cara sua sostinguen en ardent contemplacio la mia
pena: aquell plant que deles sues entramenes vir
ginals trahia/sospirs e jemechs que los cels feyen
rompre/rompen lo vel dela mia ignorancia perque
quant ala tua gloria me apelles alegrar me puixa
ab aquella
Quius sacratissimam animam in hora tue
passionis doloris gladius pertransiuit
Lo teu iuhí final Senyor tāt me a terra que pēsant
en aquell no trobe conort ab quem aconsole: **L**es
nostres sentencies scrites en lo front de cascu publi
camēt atota la celestial cōpanyia seran manifestes
La misericordia Senyor ia no cōparra intercessora
per nosaltres **L**a iusticia accusant los trists colpa
bles condemnats se mostrara tant rigorosa que tre
molaran no sols les creatures humanes/mas los
abysos comoguts per la tua furor feran senyal de
temor spātible: **S**oppliche Senyor en aqlla hora

**Ne proncias me a facie tua: et spiritum
sanctum tuum ne auferas a me**

En aquell jorn : amarch de dol y dira
Dia cruel : major que tots los dies
Veurem lo sol : que huy tant clar nos mira
Pl cel quentorn : del vniuers segira
E ridar grans crits : que piados no sieg
Los elements : los arbres ples plantes
Yls animals : tots instaran la causa
Y tu senyor : mostrant les naffres sanctes
Hoint del hom : clamors y colpes tantes
Ab gran rigor lo jutgaras sens pausa
Diēt ab cara ja no placable mas p afer justicia de
nosaltres tota serena. Y nichs ingrats peccadors / e
miserables homens / yo crehi lo cel los elemēts y la
terra ab totes les marauelles en aqlls cōpreses tot
en seruitut y vs d vofaltres : crehi a p̄s lome a jmatz
ge e semblança mia / vniuersal possehidor d totes les
coses creads : posil en lo terrenal paradis on la mia
gratia bastantment y habundosa sens treball algu
fruis e vsufructuas : donili cōpanyia d simateix feta
p que li fos pus cōfo : me don sou proseh̄i : s tots vo
faltres : y aqll pus tost ala creatura que al creador
affectat / desobeint desconeque ami p Eua / p la qual
jngnitut e malicia fos generalmēt cōdēnats ales
miseries d la humana vida : hoc y encara a priuacio
d la mia eterna benauēturança : y p aqsta colpa mo
gut de pietat yo volgui pēdre carn d home sostenir

b .i.

ab vosaltres les miseries vostres ab vida y mort tã
vitu perosa: dõchs puiç ingrats no mēys òla redēp
cio q̄ dela creacio, haueu volgut tots aq̄sts benefi
cis p̄dre **Ite maledicti patris mei ite in ignē
eternū** O seyor y placiāt q̄ entre los cõdempnats
ab tan rigorosa sentencia yo no sia ans te supplich
mijāçant aq̄lla p̄clarissima claustra virginal on tu
senyor fuyst acollit delitosamet nou mesos reebent
de aq̄lla la humana scorça p̄ a passar vida passio e
mort tant amarga: y per aq̄lla dulcissima llet q̄ ma
mist òles fõts immaculades òla tua mare y nostra
sacratissima verge Maria si desuiat estich y fora de
la tua gratia

**Redde mihi leticiam salutaris tui: ⁊ spi
ritu principali confirma me**

Iust sacerdot: ministre sens cautela

Font de salut: y verdadera chrisma

L'espírit teu: senyor ami reuela

Perquen lo cel: yo sia fet stela

On may haura: diuisio ni cisma

Balsem elet: y mirra suauissima

Qui restaurant: de laníma smortida

La tua carn: y sanch neta purissima

Rebela yo: vera salut sanctissima

Fent se ab tu: ma voluntat vnida:

**Axi com vnist Senyor la incomprehensible diuini
tat ab la fragil specia humana, la qual es feta diui
na per participatio, viuint en gratia participes ab**

nosaltres deual·lāt del cel en la terra cascun dia per
comunicarte ab les creatures tuas: entres dins lo
nostre cubert perque les parts interiors de la anima
per tu visitades en aquest mon de peregrinatio re-
ben cascuna vegada que merexeren pena / aquella
consolatio y gratia que reeberen los sancts pares
quāt p delliurar los del llim deual·la la tua anima
sanctissima rōpent dels inferns les portes al v̄cut
lucifer y alsos ministres manant com a Senyor vni-
uersal d̄totes les coses creades **Atollite portas**
pr̄icipes vestras et eleuamini porte eterna-
les et introibit rex glorie.

¶ Rey de gloria y capita victorios inuencible infor-
ma la mia pensa d̄la tua euangelica doctrina / habi-
lita la mia llengua pera confessar aquella: ensenya
al meu entenimēt la tua sapiencia / als mies mās
la tua obra / als me^o vlls les tuas marauelles y glo-
ries / ala mia boca la tua llaoz / als meus peus les
tuas carreres: y axi ab aquestes gracies fet mini-
stre de tes obres

Docebo iniquos vias tuas: et impij ad
te conuertentur.

Los meus cinch senys: rebelles flachs y pobres

Si obtendran: de tu lo que reclamen

¶ Om a elets: ministres de tes obres

¶ Ensenyaran: la lum ab que tuns cobres

Don nostres vots: a ben obrar sinflamen. b ij

Per quels errats : atu se couerteixquen
y conuertits : vinguen a fer esmena
Desos defaults : paxí res lahors creixquen
Entrels viuentz : perque senyor mereixquen
E sser pertu : delliures dela pena.
Cy si cōtrasten los delictes q̄ nosaltres homeyers
dla nostra anima hauem comesos y la sanch o vir
tut de aq̄lla escāpada ples venes dla terra justiciat
reclama la d̄l teu glorios cors q̄ per larbre dla creu
corrēt prots hafet la esmena respōga en ma defensa
Respice q̄sum⁹ dñe sup banc familiā tuam
p qua dñs noster jesus crist⁹ nō dubitauit
manib⁹ tradi nocentiū ⁊ crucis subire tor
mentū. E o plint la profetia dla serpēt de Moyses
en lo d̄sert exalçada la d̄l poble d̄ jrael catiuat en les
mās de Pharao lo q̄l tu senyor delliurist partint la
mar roja figura d̄ aq̄ll gran homecidi q̄ Adam pec
cāt hauia fet d̄ si e d̄la sua progenia sāgonosa colpa
Son cōueniēt de esser ab satisfacio d̄ sanch satisfita
Tu la paguist senyor scāpant la tua ab lliberalitat
tāt volūtaria q̄ vna sola gota nō romāgue en algūa
dles tues venes: eyo ingrat de tan grā benefici qua
scun jorn no cesse de tenyir en sāgonosos delictes
les mās d̄la mia obra: per on es necessari en semp
ab lo glorios propheta supplicarte
Libera me de sanguinib⁹ deus de⁹ salutis
mee: ⁊ exultabit lingua mea iusticiā tuam

Curam los vlls : ab lunguent o colliri
Que per salut : del teu costat emana
Donam senyor : corona de martiri
De castedat : lo ceptre daquell liri
Que tu sols dar : aqui belte demana
La boca donchs : e los labis me vncta
Per acantar : lo cant quel cel te canta
Ma voluntat : ab tu fes la coniuincta
Per quel meu cors : ylanima deffuncta
Duguen fruir : la tua vida sancta

¶ **C**anten enlo cel les angeliques gerarchies in-
cessantmēt y sens pausa Sanctus Sanctus Sanctus
dominus deus Sabbaoth Los patriarques e prophe-
tes los sancts apostols e martres confessoys y ver-
gēs ensempr ab totes les animes sãctes Gloria in
excelsis deo: ⁊ i terra pax hominib⁹ bone volūtatis
Los homēs q̄ norbasten acōpēdre sino sols p̄mija-
bles marauelloses coses p̄ tu creades mirant lo cel
stellat/cōtemplāt lo sol/cōsiderant la luna/estimant
los signes yplāetes cō sobre les creatures e corsos
inferioys influexen/ virtuts y proprietats diuerses/
cantam en gloria tua **D**ñe dñs noster q̄admi-
rabile est nomen tuum in vniuersa terra.

¶ **O** senyor e com cantare yo peccador sens la veu de
la tua gratia ab los q̄ justamēt cātat poden la tua
llaor excelsa/ si mirāt enlo cel les glories tues/enla
terra les marauelloses diuersitats no cesse de offen-
dret cascun pūt e momēt dela mia vida: **S**upplicite
b iij

Senyor per acatar les tuas marauelles y misteris
me dones gratia ab laqual

**Domine labia mea aperies: et os meum
annunciabit laudem tuam.**

Sens tu senyor: que so yo sino cendra

Ques tot mon dir: si tu deu nou escoltes

Tus has creats: ab vn amor tan tendra

Quen nostre cor: tan gran virtut engendra

Quel merit poch: ateny gracies moltes

En aquest mon: viuim vida tant noble

Lesser creat: semblant ata jmatge

Quant al mon es: es fet per nostre mobile

Pl paradís: sobre lo primer mobile

Nostre sera: enfi daquest viatge

Tant grās y tan marauelloses gracies y beneficis

no p merits nostres senyor los nos atorgues/ mas

solament p la mera liberalitat tua: nostres seruis

aquet serueixen/ nostres llors en q̄t exalçē/ nostres

cōfessions en q̄t magnifiquen/ nostres sacrificis en

q̄t glorifiquen/ nostres orōns major del q̄ tu est not

demostren: tot quāt d̄ tu proceeix es misericordiosa

p anofaltres/ y lo q̄ obram tot en nostra salut se cō-

uerteix/ en gloria/ pau/ y exalçament per ala anima

nostra/ laqual Senyor ala tua iuoca

Anima cristi sanctifica me: quia anima no-

stra sicut passer erepta est de laqueo venāciū

Saluā senyor y defenme no p les mies p̄garies/ no

p los me⁹ merits orōns deiunis ni sacrificis / mas
per aq̄lla amor y pietat sola queet mogue amozir p
nosaltres sacrificāt lo teu cors ēla creu cul nos has
donat en sacrifici / y nol vols de nosaltres

**Quoniam si voluisses sacrificium dedissem
vtiqz olocauftis non delectaberis**

Mos donatus : que son ni mes offerres

Tu es lo do : y atul donar es propri

O veramor : que nostramor despertes

De tu speram : les esperances certes

Que lo restant : del mon tot es impropri

Tu est lo tot : la part y la cintilla

Tul donador : tu la donada joya

Tu est lo rest : y tu est la postilla

Tu est la font : don la salut distilla

Quens ha saluats : dela confusa troya.

Saluam senyor y deffen me si pout lo benefici dela
redempció tua yo lo tornat auastallarme ab lo ene
mich dela cristiana compāyia: **E** ar yo proteste que
no vull esser de aq̄ll ni puch degudament p que sen
yor lo obra tua e factura iua: tu p ferme dela diabo
lica captiuitat delliure sacrificquist lo teu cors sens
macula y la tua carn sens taca / instituint enla cena
cenant ab los teus apostols lo glorios sacrament
del altar / enlo qual te plague mostrar no solament
tanta amor y caritat anosaltres mas encara parlāt
ab aquells en persona o tota natura humana nos
sist promesa dient

Non bibam amodo de hoc gemmine vitis
vsqz in diem illum cū illud bibam, vobiscū
nouum in regno patris mei

¶ Dexist nos p memoria no trellat ni figura mas
atu mateix en propria essencia/volēt q oites a qlles
sacratissimes paraules sobre aquells accidents de
pa y de vi te poguessem reebre/ y adorar aquell per
aquell que en la vera creu sostenguist passio y mort
amarissima p tots los peccadors: que dōchs puch
yo fer cōsiderant la tua inestimable stima y la mise
ria mia sino fer de mi perque nom perda

Sacrificium deo spiritus contribulat⁹: cor
cōtritum ⁊ humiliatum deus nō despicias

Senyor immens : deu meu nom desempares

Mira lo cor : contrit qua tu senclina

Tant es mon be : quant tu deu lo prepares

Quim pot fer dany : si tu senyor menpares

Fent me sentir : la tua disciplina

Mon cor enterch : si ve⁹ ques amollexca

Sembray llauor : dela diuina gracia

y perquenell : senyor aquella creixca

Humilitat : en mi may no pereixca

Foragitant superbiosaudacia

Ear tu senyor est tan benigne tant māsuet e simple
que los audaces supbiosos axi dauāt la tua humi
litat son destroits his deleixen cō fum en layre y en
l'aygua lascuma: supbia foragitada de paradís en

los inferns es q̄si en no res conuertida: Superbia
del feu lo primer home d̄l esser de gratia axi com es
desfet a la cera dauāt la cara del foch: tu humilitat
profundissima p̄ darnos exēple no tengust en aq̄st
mon cosa propia, ans p̄ saluarnos canta la sglefia
d̄iu exēple de nosaltres **Humiliauit semet ip̄m**
dñs iesus xp̄s vsqz ad mortē: mortem aut
crucis La q̄l portist benigne sobre los gloriosos
muscles fins al toch del supplici/sofferit coçes y em
pentes bufets y repelades/ Laent y lleuant com a
p̄sona per d̄ictes feta abominable: Dōchs anyell
mansuet axi com portist ab profundissima paciē-
cia y benignitat la carrega d̄rāt pesats improp̄eris:
Benigne fac domine in bona volūtate tua
spon vt edificentur muri hierusalem
Spon som tots: ab laygua del bap̄tisme
Hierusalem: de forts torres murada
Les mans de deu: per virtut del altisme
Son fonament: segur sense sophisme
Hon nostra ffe: es fort edificada
Los durs combats: ab gran artelleria
Quels enemichs: de cascun jorn nos donen
Si lo voler: obrant noy consentia
Qui fora pres: o fort defensa mia
Ajudals flachs: vençuts ques abandonen.
E y axi manifestamēt mostrarfa q̄ les nostres sup-
plicaciōs y p̄garies te son acceptes/les obres agra

dables, placables les oblaciōs y sacrificis, los q̄ls
tu has senyor instituïts, y vols q̄ sien no ja ovedells
ni de corderos de toros ni de moltons, mas del teu
cors mūde y dela tua carn sens macula. Eō dōchs
se pot fer si nosaltres tan digne sacramēt te presen-
tam que not haia de esser accepte. Placiat Senyor
tan alt y tan gloriōs sacrament en saluatio d̄la ani-
ma mia yol puixa rebre: y si **Dñe nō sum dign⁹**
vt intres sub tectū meū Deneja la mia cōscien-
cia, llaua les mies entrameses, om̄a de s̄ates cogi-
taciōs la pēsa mia, lo meu cor cō allantia ences ab
llum d̄ clarissima ffe, illumina les habitaciōs totes
de ma intēcio, affi q̄ venint la tua diuina magestat
p̄ habitat o p̄ visitar lanima mia trobes apparella-
da enmi habitacio tal que agradablet sia

**Tunc acceptabis sacrificium iusticie obla-
tiones ⁊ olocausta tunc imponent super al-
tare tuum vitulos.**

Quant me veuras : apparellat a rebre
Per mon poder : los teus trespors sens compte
Els quel peccat : me puixa pus decebre
O fill de deu : fes me de tu percebre
Lo que yot deig : sens errade bescompte
Acceptay pren : mon sacrifici pobre
Yol te offir : al peu dela creu sancta
Yab claus damor : les sanctes portes obre
Del diurnal : secret on se descobre
Quant aci baix : de tu la gleya canta

Contemplant en lo crucifigi

C Alçant los vlls : en creu per a mirarte
E aygut lo cap : y coronat despines
Qual tan cruel : poria contemplarte
Que contemplant : be de plorar nos farte
Vlent correr sanch : les tues carns diuines
Los vlls tancats : la tua boca clofa
Morta del tot : que ja senyor nons parla
Aqui no dol : tant dolorosa cosa
Fels chrestians : qual esperit reposa
Que tal dolor : may cesse de plorarla.

Lo cap beneyt : principi de prudencia
Fins al ceruell : spines lo trauessen
Los vlls tancats : finestra de clemencia
Lo cors sens crim : ab molta paciencia
De sostenir : justicia no cessen
Per fortitud : estan les mans cluades
Ental balanç : per virtut de temprança
Y per la ffe : vbertes les corades
Per caritat : les carns tan açotades
Quels peccadors : habunden desesperança.

Superbios : pensa quants lescarnexen
Enuejos mal : guarda senyor com pena
Yros mich : contempla com lo veixen
O golater : tastalgust de quel peixen

**y ab samargoz : la tua fam ordena
L arnal maleyt : mira la carn batuda
Del redemptor : tan flaca de dejunis
Per los auars : aq̄lla fon venuda
Del pereos : la culpa gran remuda
Diligenment : ab força dinfortunis :**

**Semblants peccats : com aserpents amossos
No cessen may : mordent de deuorarnos
Membres son teus : senyor los nostres costos
Tuns has formats : los niruis y los ossos
No verament : senyor per adamnamos
E ar tu per tots : del cel fins enlo centre
E loquist venir : per traure los sancts promens
Pares antichs : daquell maligne ventre
Del cors dinfern : hon te prech yo no entre
O redemptor : salut de tots los homens.**

**Supplichte donchs : que mos desigs arregle
Perque viuint : james prengue sinistre
Ferme senyor : anar per aquell regle
Del teu voler : affi quen aqnest setgle
De quant es teu : yo sia bon ministre
Fes quel meu cors : sia delitos temple
On tes llaozs : cantant se sacrificuen
O sanct corder : figurat per exemple
De caritat : segons huyt contemple
Fes quen lo cel : mos senys te glorifiquen.
Amen**

**Obra feta per l'obit Magnífich mossen
Marcis vinyoles: responent a vna joya q̄s
dona aquí milloz diria quina dolor senti la
mare de deu quant encontra son fill Jesus
abla creu al coll quel duyen a crucificar**

**¶ La nau Jesus / daquell port se partia
De ponç pilat / ab vela sangonosa
Quant de Syon / parti la nau Maria
Sense gouern / portant la trista via
En mar de ploz / ab vela dolorosa
¶ Trobarens / en la platja deserta
Yherusalem / ab valida fortuna
Luna quant fon / per l'altra descuberta
Dun colp de mar / que lesme desconcerta
En fons de mort / perir cuyda cascuna
¶ Vents tan prest / per cruel vent escorrer
Que no pogue / lunalaltra socorrer.**

**¶ Los mariners / que les amarinauen
Los sentiments / eren que prest espiren
paxil lauoz / aquells abandonauen
Quant tribulats / pera neguar estauen
Que la dolor / de perders no sentiren:
¶ y majorment la nau Maria trista
Que del amor / perdial gran nolit
Ab lo naucher : del sanct euangelista**

Que ja perbut : tot lesme dela vista
Eia no ffent : resta la tristan jolit
E Espasme greu : lauia descosida
Dels esperits : hauentla departida

En tant combat : y en mar de tanta forca
yen tant perill : la nau Maria staua
yab tot lessorç : quels mes esforçats força
Sense poder : apuja nial orça
Dar lo tinio : totalment se negaua
E Tolent girar : escota la cadena
Senti desmay : que los amants fallien
D'aygues de plor : estant ja tota plena
y trantollant les veles y lantena
Elenint abaix : aydar noli podien
E Larbre perdut : laxarcia rompuda
Resta la nau quasi del tot perduda

Mas encenent : la diuinal lanterna
De vera lum : la nau Jesus a popa
Ab esme tal : guia la nau materna
Que repara : lamfrachte que desquerna
y fa sortir : del ver juhí lastopa
E paxi seguint : lesme dela primera
Surgint les dos : al trist port de caluari
En aquell loch : on mes repos sespera
Alli fon mes : fortuna verdaoera
Mes esforçant : lessorç del vent contrari

C De fòytitut : tres anchores lançaren
Daquells tres claus : hon juntes formejaren.

C Lubert lo cel / de nuuols de tristura
Uengue vn grop : tan gran y tan terrible
Ab trons y lamps : encesos damargura
Que los nauchers : estant ental pressura
Lo saluament : los era impossible
C Donatraues : la nau Jesus en terra
L'altra resta : en penes encallada
Auent perdut : la filial desferra
pab ferma fe : ques anchora que afferra
En tal naufrag : romas totaspasmad
C y sens hauer : vnoza de bonarça
Ferm la tingue : lo meyg dela sperança.

Vinyoles.

A honor lahor e gloria del nostre redemptor Jesus
p dela intemerada verge Maria mare sua sacratissi
ma senyora nostra Fon estampada la present obra
en la insigne ciutat de Valencia A. xxiiij. d Julliol
de lany d gratia. M. cccc. xc. ix. p Nicolau Spindeler